

[Formanden.]

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse har afgivet Erklæring over nævnte Lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om midlertidigt Statstilskud til Kommunerne i Anledning af Hjælp til arbejdsløse.

Efter at Loven af 19. Oktober 1931 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse er ophørt med Udgangen af April Maaned 1932 og det ikke er lykkedes at gennemføre et Lovforslag om en Forlængelse af Krisehjælpen — et Forslag, der, som bekendt, er blevet standset i Landstinget —, er et meget stort Antal arbejdsløse fra 1. Maj 1932 henvist til i Trangstifælde kun at kunne faa Hjælp af Fattigvæsenet.

Ifølge de af Arbejdsdirektoratet foretagne Beregninger maa Antallet af arbejdsløse, der som Følge af den nævnte Lovs Ophør mistede enhver Understøttelse efter 1. Maj, anslaaes til mellem 40 000 og 50 000, i hvert Fald mellem 40 000 og 45 000, og heraf er ca. 10 000 ikke-arbejdsløshedsforsikrede, hvortil kommer, at et betydeligt Antal arbejdsløse allerede nogen Tid inden Lovens Udløb havde opbrugt deres midlertidige Krisehjælp. Skønsmæssig maa det antages, at Antallet af de arbejdsløshedsforsikrede, som i de kommende Maaneder vil være uden Adgang til vedtægtsmæssig Understøttelse, vil ligge omkring en 29 000 pr. Maaned, og dertil kommer et ikke ubetydeligt Antal af ikke-forsikrede. Derfor vil det formentlig blive erkendt fra alle Sider, at det vil være uforsvarligt at henvise disse mange Tusinde arbejdsløse, der paa Grund af Forholdene faktisk er afskaaret fra selv at skaffe sig det fornødne Underhold, til at søge Fattighjælp med de gældende Loves Retsvirkninger, ligesom det maa erkendes, at det vilde paaføre Kommunerne en saadan Forøgelse af deres Forsørgelsesudgifter, at det for det store Antal af Kommuner, ikke mindst Landkommuner, for Tiden vilde være økonomisk uoverkommeligt. Det er i Virkeligheden kun en teoretisk Mulighed at henvise til, at Hjelpekasserne vil kunne holde disse mange, mange Tusinder fri for Fattigvæsenet, thi dette vilde nødvendiggøre saa store Tilskud

fra Kommunerne, at disse neppe — i hvert Fald ikke uden meget betydelige Statstilskud — vilde kunne overkomme denne Opgave.

Derfor fremsættes nærværende Lovforslag, hvorefter Kommunerne faar Ret til af Statskassen at faa refunderet to Trediedele af de Udgifter, som i Trangstifælde afholdes til Hjælp til arbejdsløse, og saaledes, at den Hjælp, der ydes de i Lovforslaget nærmere angivne arbejdsløse paa de opregnede Betingelser, undtages fra enhver Art af Retsvirkninger. Dette medfører paa den anden Side ogsaa en Forpligtelse for Kommunerne til at henvføre den Hjælp, der ydes arbejdsløse, som opfylder Betingelserne, under denne Lov, saaledes at Hjælp til de arbejdsløse kun kan faa Fattighjælps Virkninger, hvis den paagældende ikke opfylder denne Lovs Betingelser. Lovforslaget gaar i øvrigt ud paa, at de Udgifter, som Kommunerne i Trangstifælde afholder til Hjælp til arbejdsløse i Henhold til denne Lov, refunderes af Staten med to Trediedele. Loven kommer til Anvendelse baade for Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser og for arbejdsløse, der uden at være Medlemmer af Kasserne normalt søger deres Udkomme ved Lønarbejde, og som er indtegnede som ledige ved et offentligt Arbejdsanvisningskontor, for saa vidt de da ikke som Følge af Arbejdsløshedslovens Værdighedsbestemmelser eller lignende vil være afskaaret fra at oppebære Understøttelse fra en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse. Kommunalbestyrelsen fastsætter Understøttelsens Størrelse, men skal herved tage Hensyn dels til vedkommendes Forsørgerpligter, dels til de Bestræbelser, han eller hun selv har lagt for Dagen for at sikre sig i Tilfælde af Sygdom eller Arbejdsløshed m. v. Til arbejdsløse, der oppebærer Hjælp i Henhold til denne Lov, kan der, bortset fra Sygdomstifælde, kun i ganske særlige Tilfælde ydes Hjælp af de kommunale Hjelpekasser. Understøttelsen ydes af den Kommune, hvor Ansøgeren har og, for saa vidt det drejer sig om Arbejdsløshedskassemedlemmer, i de sidste 3 Maaneder har haft fast Ophold. Andre Ansøgere skal have opholdt sig seks Maaneder i Kommunen, men i særlige Tilfælde kan Kommunalbestyrelsen nedsætte begge disse Frister til Halvdelen. Understøttelsen medfører ingen Art af Retsvirkninger for den, der modtager den, har ingen Indflydelse paa vedkommendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i Kommunen og er ej heller Genstand for mellemkommunal Refusion.